

NEJEN O PEJSKOVI

Pátek, 10 leden 2014

Starý, velmi unavený vypadající pes se mi nedávno zatoulal do dvora. Byl dobře a živý a podle pákného obojku a isto kořichu bylo zřejmě, že o něj bylo dobře postaráno. Kýmáje páteřsky ocasem a s hloupým úsměvem, jaký umí je páníšek pokorně za mnou a nechal se pohladit po hlavě.

Celý šťastný, že jsem ho neodmítl, se oklepal a sledoval mě domě. Kráse pomalu po chodbě, pouze oči nabídnutý pamlsk, lehnul si na koberec do kouta a za chvíli už spal. Po hodině spánku se postavil, oklepal, a znovu páteřsky páteřem vrtic ocasem odkráse ke dveřím. A já jsem ho pustil ven. Pátí den se vrátil, znovu mě pozdravil na dvoře, dovnitř na stejné místo a v koutě zase asi hodinu spal. Tohle se opakovalo po několik týdnů... Celý zdávám jsem napsal a páteřsky mu na obojek kousek papíru se vzkazem: "Rád bych zjistil, kdo je majitelem tohoto nádherného a milého psa, a zeptal se, jestli víte, že skoro každé dopoledne váš pes páteřsky jde do mého domu a hodinu se tu vyspí?" Následující den se pes páteřsky vyspat s odpovědí páteřsky pevně na obojek: "Jmenuje se Rusty a žije v rušné domácnosti se sestřičkami, dvě z nich jsou mladší těmi lety... snaží se jenom odpovídat a vyspat se. Mohla bych s ním zítra páteřsky i já?"

U Nováků na zahradě páteřsky létající talíř. Vyleze z něho jeden ufounskej, ale páteřsky vypadající pár, a tak je Novákovi pozvou domě a udělají mejdan. A když už jsou trochu v náladě, tak chlapy napadne, že by si mohli zkusit trochu rozšířit obzory a prohodit si manžely. Udělají to, Nováková si odvede ufouna do ložnice, tam se svlíknou. Nováková si ufouna znechuceně prohlídne a myslí si: Takovej malinkej.... Jenže ufoun trochu zakrouží ušima, a hned mu povyroste. A ještě, a ještě... Nastaví tu správnou velikost a pak si s Novákovou užívá až do rána. Ráno, když ufouni odletějí, tak Nováková celá rážová říká manželovi: Já to měla úplně nádherný! A co ty? A Novák na to: No teda, já ti věku, za moc to nestálo. Věchno úplně jako obyčejně a navíc mi celou dobu hrozně krutila ušima...

Pravý význam mužské mluvy

Váta: Neměže to najít.

Význam: Nespadlo mi to samo do dlaní, takže jsem naprosto bezradný.

Váta: To je ženská práce.

Význam: Je to těžké, pinavé a nevděčné. Váta: Odpověď si, drahá. Vždyť pracuješ tak usilovně.

Význam: Kvůli vysavači neslyšely televizi. Váta: Tolik jsi mi chyběla.

Význam: Neměže najít šuplík s ponožkami, děcka mají hlad a došle toaletní papír.

Váta: Vezmeš si mě?

Význam: Oba moji spolubydlíci se odšťhovali a já nemám, kdo by mi pral.

Váta: Páteřsky jsem ti dárek.

Význam: Na benzínce dávali u pokladny zdarma škrabku na okna.

Váta: Poslouchám tě.

Význam: Nemám ani mlhavou představu o tom, co říkáš, ale doufám, že páteřsky edstírám dobře, jak ti rozumím, protože jinak bys na mne páteřsky páteřsky dny.

Váta: Počkal jsem se, ale nic to není.

Význam: Právě jsem si užil končetinu, ale raději vykřácím, než abych páteřsky poznal, že mě to bolí.

Váta: To je mužská záležitost.

Význam: Není s tím spojena nutnost páteřsky let.

VĀta: Neztratil jsem se. Vím pĀ™esně, kde jsme.
Význam: Nikdo uĀ¾ nás Ā¾ivě nespátĀ™í.

VĀta: NepotĀ™ebuju Ā•ist nějaký návod.
Význam: Umím to zmršit i bez tištĀ›né pomoci.

VĀta: To by bylo dlouhé vysvĀ›tlování.
Význam: Nemám ponĀ›tí, jak to funguje.

VĀta: Fakt v tĀ›chto šatech vypadáš bájeĀ•ně.
Význam: Nezkoušej si Ā¾ádné další šaty a hlavnĀ› uĀ¾ pojĀ•.

VĀta: MĀ-Ā¾u ti pomoci s veĀ•eĀ™í?
Význam: ProĀ• uĀ¾ to není na stole?

VĀta: Hmm, to je zajímavé, drahá.
Význam: Ty ještĀ› poĀ™ád mluvíš?

VĀta: MilĀ•ku, na dĀ™kaz naší lásky pĀ™ece nepotĀ™ebujeme nĀ›jaké materiální vĀ›ci.
Význam: Zase jsem zapomněl na naše výroĀ•í.

VĀta: Víš, jak mám špatnou pamĀ›Ā¥.

Význam: Pamatuju si jména všech postav ze SimpsonĀ™, adresu holky, se kterou jsem se poprvé líbal, obsah motoru všech typĀ™ aut, ale nepamatuju si datum tvých narozenin. Ambiciózní manaĀ¾er se po dlouhé době rozhodl na dovolenou na Karibské ostrovy. BĀ›hem plavby pĀ™išel hurikán a celou loĀ• smetl do moĀ™me, jen on jediný se zachránil a ocitl se sám na opuštĀ›ném ostrovĀ›. Ā™etyĀ™i mĀ›síce jedl jen kokosové oĀ™echy a spal na pláĀ¾i a Ā¾ádostivĀ› se díval na moĀ™me, kdy se objeví nĀ›jaká loĀ•. Jednoho dne zpozoroval, jak se po ostrovní Ā™iĀ•ce blíĀ¾í malý nádhernou Ā¾enou. "Kdo jsi? Jak jsi se sem dostala?" "Byla jsem na té samé lodi jako ty a ztroskotala jsem na opaĀ›né Ā•ásti ostrova. "No to si mĀ›la štĀ›stí, Ā¾e se ti zachránil Ā•lun."

"Nezachránil, ten jsem si vyrobila."

"Prosím?"

"No, vĀ¾dyĀ¥ je tu všude okolo bambus a tĀ™tina..."

"Ale kde jsi vzala náĀ™adí?!"

"Z kamenĀ™ jsem si vyrobila nástroje a pouĀ¾ila jsem je i na stavbu chatky."

"A ty spíš kde?"

"Celé 4 mĀ›síce na pláĀ¾i," zahanbenĀ› pĀ™iznal manaĀ¾er.

"Tak pojĀ• ke mnĀ› na návštĀ›vu..."

Doplaví se k její chatce a Ā¾ena Ā™íká: "V prvním patĀ™me máš holicí strojek a i sprchu..."

ManaĀ¾er je úplněĀ› hotový, uĀ¾ se na nic neptá, vybĀ›hne do patra a tam je holicí strojek z nabroušené kosti nĀ›jakéh zvíĀ™ete a Ā™íká si:

"Tato Ā¾ena je neuvĀ›Ā™itelná. Co bude dál?"

Sejde dolĀ™ a tam uĀ¾ ho Ā•eká Ā¾ena, v ruce láhev vína, na sobĀ› jen nĀ›jaký ten fíkový list...

PĀ™itulí se k nĀ›mu a Ā™íká: "Jsme uĀ¾ tak dlouho pryĀ• od domova... a celý ten Ā•as jsi byl tak sám. Jsem si jistá, Ā¾e je na bys právnĀ› teĀ• chtĀ›l dĀ›lat... nĀ›co, co jsi nedĀ›lal uĀ¾ dlouhé mĀ›síce..."

ManaĀ¾er nevĀ›Ā™í vlastním uším a povídá: "Chceš mi Ā™íct, Ā¾e si odsud mĀ-Ā¾u zkontrolovat e-mail?"

Chlap sedí doma v kĀ™esle, vyhazuje do vzduchu buráky a chytá je pĀ™ímo do úst. Najednou ho manĀ¾elka vyruš této velmi produktivní Ā•innosti a právnĀ› vyhozený arašid mu spadne do ucha. SnaĀ¾í se ho vytáhnout on i manĀ¾elka ale arašid se dostává stále hloubĀ›ji a hloubĀ›ji do ucha. V tom vchází do dveĀ™í dcera s kamarádem. Ten, kdyĀ¾ vidí co se dĀ›je, sebevĀ›domĀ› strĀ•í chlapovi dva prsty do nosu a Ā™íká: "FouknĀ›te poĀ™ádnĀ›!" A arašid je najednou venku. "To je fantastické," Ā™íká manĀ¾elka, "ten chlapec je génius, jsem zvědavá, co z nĀ›ho bude." Otec smutnĀ› pĀ™ikýv "Podle toho, jak mu smrdĀ›ly prsty, bych Ā™ekl, Ā¾e je to náš budoucí zeĀ¥ák." Poslechla jsem jednoduchou radu kterou jsem našla v jednom Ā•lánku v Ā•asopise a koneĀ•ně jsem našla klid v duši. Stálo v nĀ›m:

"ZpĀ™ sob, jak dosáhnout vnitĀ™ního míru, spoĀ•ívá v tom, Ā¾e dokonĀ›íte úplněĀ› všechno, co jste zaĀ•ali..." Tak jsem doma rozhlédla okolo sebe po všem, co jsem zaĀ•ala a v pĀ™ce opustila. NeĀ¾ jsem vyrazila do práce, dopila jsem láhev Ā•erveného, potom jsem dorazila Baileys, Martini, vodku, rum, fernet, sáĀ•ek chipsĀ™ a krabici Ā•okolády.

Nedovedete si ani pĀ™edstavit, jak je mi teĀ• fajn. ChvilíĀ•ku pĀ™ed zapoĀ•etím smuteĀ•ního obĀ™adu se obĀ™adník staĀ™iĀ•ké vdovĀ› a ptá se: "Kolik bylo vašemu manĀ¾elovi?" "Devadesát vosum", odpoví vdova, "byl o dva roky starší neĀ¾ já." "TakĀ¾e vám je tedy devadesát šest", podotkne obĀ™adník. Dáma odpoví: "UĀ¾ skoro nemá cenu chodit domĀ™, co?" UĀ¾ jsem opravdu starej! Mám dva bypassy a umĀ›lej kyĀ•elní kloub a koleno, bojuju s rakovinou prostaty, s cukrovkou, jsem napĀ™ slepej, neslyším nic tiššiho neĀ¾ startující letadlo, beru Ā•tyĀ™icet

různých léků, z kterých jsem malátnej a mám vokna. Demence na postupu, mizernej krevní oběh, v rukách a nohách nemám cit. Už si nepamatuju, jestli je mi vosumdesátvosum nebo devadesátjedna. Už jsem přišel o všechny přátele. Chválapánubohu, že mám aspoň ten idiota. Cítil jsem, že mám tělo absolutně zformované, jsem se přihlásil do fitnessklubu. Rozhodl jsem se, že budu chodit na cvičení pro seniory. Ohýbal jsem se, kroužil, svíjel, skákal a potil se skoro hodinu, ale než jsem se konečně navlík do cvičebního úboru, tak cvičení skončilo. Poslední den na polovinu včty v mém nákupním vozíku napsáno: Přináší rychlou úlevu...